

Protokol pro zápis kvalitativního dotázníku

Číslo

20

Datum

Skupina divadla

Vaše jméno Lukáš Kubina
Přepis: Helena Brzobohatá

Demografické údaje o respondentovi

Věk

63

Pohlaví žena

Studium

VŠ

Povolání

důchodkyně

Poznámky

Přepis rozhovoru

Já bych se vás tedy nejdříve zeptal, jak trávíte svůj volný čas?

Tak já už jsem v důchodu, takže já už to mám takové jako jednoduché, takže se věnuju tomu čemu chci, takže..jednak teda mám ještě na starosti rodiče moje a manželovy, takže se staráme, a jednak se starám,.. pomáhám s vnuky.. a jinak teda trávíme zbytek času času po kultuře a tak jako co nás.. cestování, co nás tak jako baví a zajímá.

Takže ta kultura v tom hraje..

..ta hraje docela důležitou roli. Protože mám pocit že teď jako... jednak na to máme čas, ještě nějaký peníze máme no a ...konečně už je taky na co chodit, takže je to takový...si to docela užíváme

A který kulturní objekty navštěvujete?

Tak já chodívám.. manžel teda moc ne, ale občas ho taky vytáhnu na výstavy, co jsou v Brně, takže zajdeme. Chodívali jsme na jazz, ten teďka jsme nějak opustili poslední dobou. Máme dlouhodobě předplatný do divadla, takže chodíme víceméně pravidelně.

A kam?

Chodili jsme deset let k Mrštíkům.. jsme chodili..., a potom jsme měli takový období, kdy jsme si říkali, že si budem vybírat, pak to vyšlo tak, že jsme teda přestali tak často chodit. Přece jenom ty lístky shánět a kupovat, jak se ukázalo, že to není tak výhodný, jako když má člověk předplatný. Teď máme předplatný na Provázek, takže už myslím třetí rok nebo čtvrtý ..

A galerie navštěvujete...?

Galerie.. to co mě zajímá nebo co nás zajímá, to co je ve městě, takže tna Špilberku, v Muzeu, obrazovou galerii. jako co je zajímavého, co se dá vidět.

A poslední měsíc kdybyste si vzpomněla?

Poslední měsíc určitě nic, protože jsme ještě cestovali, takže jsme tady nebyli a přes to léto tak podobně, takže jsme byli vytížení, hlídali jsme vnučku, protože přecházela z jeslí do školky, takže nebylo hlídání, takže jsme toho moc.. tak jsme s ní byli na dovolené. Takže přes to léto jsme polevili

tak jasně..

Nevím ani co jsem posledního viděla.. teď si ani nevybavím, co bylo poslední..

A třeba kino, filmy?

No kino.. my jsme byli docela vděční diváci kina, ale potom nějak jsme přestali chodit. Strašně nás teda mrzí ta ztráta malých kin, to teda jako.. ale přesto, když máme volit, tak jdeme radši do pohodlného kina, teda do multikina. Takže teď jsme nedávno viděli... český.. .Muži v naději, takže to je poslední, co jsme viděli. Tak jdeme spíš na český filmy se podívat, na novinky. Ale to je teda neštěstí s tím, jak vlastně televize nabízí ty filmový kanály,

takže..

Spadli jsme do té kategorie těch lenošnejch, co už teda zvednou zadek jen.. těžší než si to pustit jen na HBO

A přijde vám třeba..... ceny vstupenek celkově.. jestli jsou adekvátní?

No pro nás, my bereme.. že jo, už důchodcovský slevy, tak pro nás adekvátní. Jako není s tím problém. Nechodíme na takový mimořádný projekty, jako že jsou tady nějakí.. já nevím takové ty megakoncerty.. tak na to nechodíme. To mě přijde teda předražené, to si teda myslím, že to... Za to se mi nechce dávat peníze.

Rozumím. A tady v tom vašem kulturním kontextu byste zařadila divadlo kam?

No já myslím, že tak ..kromě teda toho, že čteme pořád, hodně čteme teda oba dva.. tak..to kino jsme posunuli.. tak já myslím, že po těch knížkách je to hned na druhým místě, myslím, že tak je to takový docela.. docela nás to zajímá. Čteme recenze taky, díváme se na pořady co jsou v televizi... třeba Divadlo žije.. koukáme co tak jako .. na Kulturu s dvojkou tak se díváme, co se tak jako děje..

zajímá nás kdo dostane ceny Thálie, takže takovýdle věci sledujeme s tím divadlem, docela dost myslím. Myslím, že víc než s tím filmem. Dřív jsme žili víc s filmem, to už je teda těch dvacet let zpátky, ale teďka žijeme víc s divadlem, určitě.

Cím si myslíte, že to je?

No já si myslím, že to divadlo zůstalo ještě pořád takový, pro lidi, pro nás... pro stárnoucí, teda kdybych to tak řekla, pro generaci, která byla zvyklá na divadlo takový docela.. hrála se aspoň klasika, že pokud se nehrály ty příšernosti. Tak na ty jsme nechodili, že jo, tak jako tak nějak jsme vyrostli na tomhle. No ale my jsme v Brně teda vyrostli na Provázku. My jsme s Provázkem od začátku, takže... Dokonce jsme byli na jednom z prvních představení Provázku, ale tak jako že náhodně, jenom že jsme toho byli účastni. To ještě nebylo jasné, co z toho bude, tak jsme taky takoví věrní příznivci. A myslím si, že to divadlo je..já nevím.. je to bezprostřední zážitek. je to daleko autentičtější a mám pocit že.. nevím. Ty filmy teď. Jako ne, že by se nedalo vůbec vybrat, ale mám pocit, že ten styl, kterým se ubírá ta kinematografie teda pro nás nějak není.. není to zajímavý. Je to spíš otravný.. tak abych to řekla. Všechno musí být akční...

A navštívíte ještě nějaké jiné divadlo?

No občas jsme zašli do Radosti, protože Radost dělala projekty pro dospělé, teda diváky taky, takže tam jsme zašli občas. Tam jsme byli většinou nadšení. Občas teda jdeme na nějaké hostování, když je v Brně, ale to je teda výjimečně. Teďka zrovna pátek jse chystáme do Rubínu, je tam z Prahy divadlo, teď ani nevím, jak s jmenuje... s Barborou Hrzánovou, takže tak jako na něco takového si občas koupíme lístky. Asi bysme zašli k Mrštíkům, kdyby ty lístky byly dostupnější, ale ne na tu novou scénu, spíš teda na tu..do toho starýho divadla, kam jsme chodili. No do kamennýho, do Mahenky a do Janáčkova, tam teda nějak jsme nebyli spokojeni, tam jsme občas na něčem byli a to už teda zas taky není úplně ono. Teda nechodíme na operu, nechodíme balet.. chodíme na činohru. Upřednostňujeme činohru.

Byla byste schopná charakterizovat to divadlo.. nebo to, proč vás to jakoby neláká?

Třeba právě ta Mahenova činohra?

Ta Mahenova činohra... jednak tam byla .. to se nám podařilo.. že je tam špatná akustika, nevím, jak je to možná, protože to bylo divadlo mého dětství, já jsem tam prostě odchodila celou klasiku ve svém dětství, dobře slyším.. ne že bych špatně slyšela ještě. Takže byla tam špatná akustika a zdálo se nám, že teda ty herecký výkony nejsou teda takový.. a celý ten koncept toho divadla, to co teda vidíme, že dávají, tak nějak výjimečně se tam něco objeví, co je zajímavé, co je tak jakoby nově udělané. Ale už tam nějak nejdem na to, spíš si to zprostředkovaně necháme povyprávět, kdo tam byl, nebo si poslechnem recenze. Je to spíš takové jako.. jednou tak jako za dva tři roky na něco jdeme a pak si říkáme, nene, to teda nebylo. Mimochodem, totéž jsme si říkali o Provázku, v odbobí, než se vrátil.. než se vrátil Morávek teďka režirovat, tak to bylo taky.. stejným způsobem jsme párkrát šli a říkali jsme „ to už není Provázek.“ Ten koncept, když se změní .. pravděpodobně s dramaturgií divadla nebo s režisérama.. já nevím, co všechno v tom hraje roli.

Tak třeba jestli byste porovnala tu zlatou éru Provázku s tím, co se děj teďka.

No, já myslím, že Morávek jako do toho vnesl jako to svoje, co je jeho specifikum, ale hodně se to charakterem začalo podobat, je to mám pocit ještě ulítější a bláznivější než Provázek býval, tak jako ještě.. vobčas je to takový trošku absurdní divadlo, což zrovna jsme neupřednostňovali.. ale je to jako zas s mladejma. Myslím si, že se vrátil takovej duch toho, že podnikají neobvyklé věci, hrají s nadšením. Možná ten mladý soubor s sebou nese to, že jsou takoví nadšení, že jsou celí nasazení dobře..

Takže když jdete do toho divadla, na Provázek, máte povědomí kdo to režiroval a kdo v tom hraje, to si zjišťujete?

Jo jo, to si zjišťujeme, díváme se na to, koukáme... my teda už i u těch Mrštíků za tech deset let jsme věděli teda, co od kterýho režiséra můžeme čekat, teda pokud nebyl hostující, někdo nový. Ale od těch stávajících, tak už jsme věděli, tak i na tom Provázku jsme zvědaví.. když režiruje Goldflam, tak jsme zvědaví, co vymyslí novýho. Ale i Morávek, ten překvapuje. Myslím, že je to hodně takový to.. ten moment překvapení, co za z toho bude. Protože jako to na co chodíme, nebo ty upravené hry, tak už je nám jasné, že na Provázku nemůžeme čekat to, co známe, třeba tu hru

jako kdysi z nějakýho klasickýho divadla nebo standardního provedení.. možná ten moment překvapení , nebo nezvyklosti by to mohl být.

Takže řídíte se nějak těma recenzema, že byste si podle toho i vybírali představení?

No tak my teďka, protože tam máme to předplatné, tak takové ty podstatné věci, protože máme premiérové předplatné, takže vidíme je na premiérách, což není úplně nejvýhodnější.. často se to ještě vyhraje.. ještě se to pozměňuje časem trochu. Ale jinak, určitě. Jinak se díváme, kdo hraje, kdo režíruje, na co jdem.

A kde ty recenze, odkud čerpáte?

Jednak noviny, my berem Frontu, takže to co je příloha Brno, kde bývají pravidelně recenze. Taky v tom pořadu Divadlo žije, taky jako, že jo... jsou zmíněný výjimečný ... to Brno je tam trochu Popelkou, ale přece jenom se tam se tam objeví. Já nevím odkud ještě. Občas nějaký ten Kult přečtu, co se děje v Brně. Ale moc pravidelně ne.

A internet?

Na internetu se koukám, ale to jsou.. jako Provázci si tam dávají svoje věci.... ale to je výběr, ale to taky otvírám. To se dívám. Ale jinak na internetu vlastně nějaký brněnský, že by tam byla kultura, to jsem nějak nenarazila.

A na tom Provázku, když si vybíráte hry, které nemáte v předplatném, vybíráte si tituly podle žánru nebo režiséra nebo kdo tam hraje? Jestli to má nějaký význam?

Kdo tam hraje, to asi až na posledním místě, ale možná ten žánr.. protože tam mívají třeba scénický čtení, mívají tam jiný takový programy, který nejsou přímo jako divadelní ..by se dalo říct. Na tom jsme taky párkrát byli, tak si říkáme, že to nemusíme. Upřednostňujeme, když je to hra.. můj muž říká – když je to vo něčem. Ale jinak jdeme se podívat i na něco jiného s chutí.

A když si to vybíráte v jiných divadlech?

V jiných divadlech, tam si myslím, že hraje roli jednak hra, jednak režisér. Tam já ty herce už ani moc neznám, protože ty soubory jsou takový.. přece jen se to proměňuje nebo hostují tam, takže tam bych si netroufla říct. Provázek teď známe, protože tam několikátý rok po sobě chodíme, když zase říkají, že tam odešla spousta herců, takže zas teď půjdeme na první premiéru po létě a ani nevíme, koho čekat. Kdo zůstal.

A sledujete působení tvůrců i mimo divadlo?

Jo jo, Morávek, to nás zajímalo, dokonce teď jsem byla ochotná jet do Hradce Králové se podívat, co tam režíroval. Ale vždycky zůstal u toho úmyslu. Spíš jsem potřebovala někoho ukecat, aby jel se mnou. . Morávek .. že jo Nuda v Brně, geniální film, taky třeba.. Goldflam taky, že jo, píše knížky, režíruje jinde, taky mě to zajímá.

A herci?

Herci? Tak teď nás tam zajímá jeden, protože je to syn mé přítelkyně, který absolvoval v Brně JAMU a nastoupil na Provázek a zůstal.. tak ten osobní vztah. Ale herci... ani tak neupřednostňujem zvláště. Když jsme šli třeba k Mrštíkům na něco, kde jsme věděli, tak tam se hodně alternuje, byli vždycky obsazení tak dvakrát tříkrát, tak jsme si říkali, koho bysme chtěli aby hrál, ale stejně jsme šli na to, co bylo ten den, kdo hrál, takže výjimečně, moc ne.. Teď mě připadá takový... jako národ se stará, co dělají herci pořád, to mně připadá tak legrační.. o životě herců toho víme snad nejvíc ,ze všech lidí, kteří se veřejně prezentují.. mně to přijde tak srandovní...když vzemem tu dobu Tháma . Ti byli chudáci poslední z posledních, tak mě to přijde tak zvrácený.

A myslíte, že Husa má nějaký specifikum v tomhleto právě oproti jiným divadlům v Brně?

Já si myslím, žejo, že si vybírá, že si tak jako.. teď určitě si vybírají zajímavý typy.. nebo typy. Dají šanci mladým a tak jako, že je nechají zahrát.. já nevím, jak se jmenuje ten... já na jména nemám paměť, ale asi Jenšta, nebo který.. ten taky začal hrát na Provázku a říkala jsem - ten je dobře.. a už je v Praze, už je v seriálech, už hrál ve filmu, jako myslím, že mají nos na herce.. vlastně spouta jich ,.. co si budeme vykládat... Skopal, Donutil, Bittová, to jsou všechno hvězdy , který vyrostly z Provázku.

Takže mají nějaký specifikum ty herci?

Já myslím, že něco jo. Já nevím.. ono je taky fakt, že si berou mladý , možná je ten Provázek vychoval.. možná oni tam dostanou nějakou takovou dobrou.. k tomu svému talentu dobrou výchovu,

nebo jak to mám říct. Jako z JAMU nevím, jako to si netroufnu odhadnout, protože o tom zas přehled nemám, kolik jich je Jamáků a kolik jich je z konzervatoře.

S kým tak jako chodíte pravidelně do divadla?

Chodíme s manželem pravidelně a občas chodíme s přátely, kteří mají dobré konexe na Mrštíky, takže obstarají lístky, takže jdeme s nimi. Jo ještě vlastně jezdíme na amatérské divadlo do Křenovic, tady kousek za Brnem. Náš kamarád teda režiruje, nacvičuje tam s ochotníky a tam to má letitou tradici, takže jezdíme i na takový divadla.. to jsem zapoměla, to je taky taková má láska, nebo takový fandovství, ale oni jsou takoví dobří.

A vy jste třeba dělala divadlo?

Ne. vůbec ne, ani k tomu nemám..

Jako že byste byla schopná popsat to, proč vás to baví?

Ona je to hrozně těžká otázka, ale jestli nějakým z působem....

Já nevím, tak já jsem profesí původně psycholog, tak jako bych o tom něco mohla vědět. Ale nevím, asi je to možnost ty emoce.. tak jako v zástupu, nástupně být toho účasten... zájem o ty lidi, kteří na tom jevišti, sice hrají, ale je to člověk, který hraje..

Takže je to něco i mimo než přesně to konkrétní představení?

Určitě. Já si myslím, že jo, aspoň pro mě určitě. Pro mě to jako.. mám pocit, že ta hraje jenom takový rámec pro něco, aby se sdělovalo co máme společný nebo všichni všechno ne... ale spoustu z toho, že jo... tak možná že to v nás ozývá se, otvírá to v nás ozvěnu...

A vzpomínáte si na nějaký konkrétní zážitek z Provázku, která na vás nějakým způsobem zapůsobil?

No,... vzpomínám si na ...teda představení Bolka Polívky a Dášy Bláhové.. když jsme je viděli jako čerstvě nastudovaný ...tehdy se hrálo ...a vzpomínám si, že to teda pro mě bylo takový objevení... já teda jak to divalo, to co jsme viděla v dětství, to co jsem viděla v tom Národním kamenném brněnském, tak to byla opravdu taková klasika repertoárová, to bylo takový většinou... Tak co máme Prodaná nevěsta, komická opera. Tak co je na tom tak moc komického už dneska. ..Ale to je.. takové to komiky tam nikde nebylo. Ale tohle bylo takový jedno z takových zjevení, že vlastně to není pošklebování, ta komika, že to není kopání do zadku, není to takový jen to hospodský vyprávění vtípů, že to není ta sranda..že to je teda.. co se dá udělat takhle úžasně.. Na to jsme si vzpomněli mnohokrát.. možná po té Bláhové... nevím.... jestli tam někdo byl tak dobřej, jak byla ona.

Takže to bylo skrze ten herecký výkon?

Skrze herecký výkon, protože ten vo ničem...to moc děje nemělo, ale mělo to takovej příběh, mělo to,.. ale určitě ten herecký výkon.. I když já jsem teď s ní četla rozhovo,r zrovna nedávno byl v té příloze MF Ona dnes, tak je to asi dva týdny nebo tři, tam byl rozhovor s Dášou Bláhovou a tak jsem si to tak četla s potěšením a říkala jsem si: myslím, že se moc nezměnila od těch mladejch .. takovejch těch střelenejch, kdy hrála Hra o jablko, já nevím, co ještě hrála tehdy v těch filmech, tak to bylo hodně o ní , takový, tak si říkám .. v podstatě je taková pořád, má to v sobě. Pořád ...Nakonec ty Monology vagíny, s čím teď jezdí, takovej ten způsob takovýho šokování, i když to představení jsem neviděla.. jen jsem to slyšela mi vyprávět .. je šokující v jiném smyslu, i když to prvoplánově vypadá.. těžko říct, jestli je to hereckej.. asi jo, asi je to propojenej hereckej výkon s velkým talentem.

A čím si myslíte, že působí dnes to divadlo, když třeba vezmeme konkrétně Morávkovy inscenace?

Já myslím, že to působí takovou tou neobvyklostí, překvapivostí. Takovým tím.. jak ty filmy nebo ten způsob těch různých inscenací, mám pocit že má nějak omračovat nebo šokovat, tak oni až tak daleko nejdou, ale ten způsob toho, .. jak bych to nazvala... toho překvapení, takový.. něco víc než překvapení. Někdy se člověk lekne, co to proboha zas dělají, co to zas bude, ale je to takový v podstatě příjemný překvapení. Ale že je to taková ta neobvyklost té situace, že to ukážou v nějakým jakoby zvýrazněným způsobem..jako když se člověk podívá do toho zkreslujícího zrcadla, tak to nějak takhle nasvítí, takjá mám dojem, že je to hodně takovej způsob, jako by bořili klišé.. ale nedělají to tím způsobem taklovým tím ...s bouchačkou.. a na co už bouchačka nestačí.. to už musí

být.. já nevím co... pancéřová pěst a musí se k tomu ještě je t v tanku,... dělají to takovým tím divadelním způsobem. Je to i scénou, je ot i rekvizity,. Oni na to jsou dobří.. jedni z mála vytvořili ptákoviny neobvyklý...

A máte pocit, že to divadlo má snahu si vytvořit nějakou tvář, podobu?

No mělo to určitě. Protože ti co tam tehdy režirovali a dělali dramaturgii, myslím, že to byla parta různorodejch sice lidí, ale zároveň si byli velmi podobní. Já už nevím, kdo to všechno tvořil, mám pocit, ... Tálská určitě...teď si ani nevybavuju. To je jedno.. Takže to byla určitě taková sebraná parta. Teď mám pocit, že to spíš stojí na tom jednom, že jo, ten Goldflam mám pocit je už staženej do Prahy, že už taky přichází jako host, tak je to hodně na tom Morávkovi, nebo myslím si, že je tohodně na něm. A byla bych ráda, kdyby to tam zas bylo, nebo čekám to od toho divadla. Tak jako Moša profiluje ty Mrštíky..

Jak byste řekla, že to Moša profiluje to divadlo?

No, já teda jsem měla pocit, když teda jsme chodili těch deset let, dokud byla jenom ta stará scéna, tak jsem se mně zdálo, že taky hodně chce být zajímavěj, měl teda zájemtaky jako mít plné divadlo, takže ten repertoár byl takovej různorodej. Vždycky chtěl aby se tam dobře zpívalo, takže měl brzo herce co dobře zpívali, takže to bylo.. myslím tak.... jako aby to bylo zajímavý, navštěvovaný divadlo. Teď skoro řeknu ...možná, že skoro bylo jedno co dávají, jen aby to bylo přitažlivý, nevím no. Hrála se klasika, tam bylo... taková všehochoť.. no a poté co inicioval výstavbu nové scény, tak já myslím, že chtěl bejt.. já nevím..nej nej. Ale ten zájem o tu muziku, ten měl vždycky, aby se zpívalo dobře.. West Side Story byla úžasná, co bylo na malý scéně..

A myslíte, že je rozdíl mezi publikem, který chodí do Městského divadlo a do Husy?

No to já doufám že jo. Myslím že jo.

A jestli byste mohla popsat diváky, který choděj do Městského divadla nebo do Mahenky a který choděj na Provázek?

Je fakt, že my jsme chodili k těm Mrštíkům jsme chodili... to je tak zpátky... já nevím kolik, ...co je nová scéna.. šest, sedm let. Nemám už představu, tak do té doby, než se otevřela.... ten příští rok se otvírala,.. taky se znásobil počet představení na tom předplatným, takže to vypadalo, že budem chodit pořád do divadla, tak to jsme řekli, to už je trochu moc. To už ne, to už jsme nechtěli. Ale tehdy vlastně zpátky těch deset let, tak to bylo takový..konečně bylo v tom divadle na co koukat.. čekali jsme, kdo s čím přijde... který režisér, takže myslím si, že chodilo takový publikum dychtivý toho divadla.. a na Provázek vůbec nevím, kdo chodil. My ne teda . A jinak teda, můj muž vždycky říká, že je tam nejstarší, ale není to pravda. Ono, opravdu, tam chodí takový průřez generacema, na ten Provázek. V dobách, kdy jsme tam chodili my za mlada, tak tam opravdu chodili mladí, to bylo divadlo mladejch. Ne, že by tam nebyli lidi taky jako..středního věku, ale většinou tam došli nějaké úhoně, já nevím prostě.. chtěli dobře sedět, tak seděli aby dobře viděli a slyšeli .. a tím pádem hráli v divadle, protože je zapojovali ty první řady. Dneska na ten Provázek chodí všichni. Je fakt, že chodíme na ty premiéry a tam chodí taková trošku... nechci říct .. ale chodí ti pravidelní. Já nevím Uhdeovi, kolegové herci, ti co nehrajíchodí na premiéry, takže to publikum je hrozně různorodý.. ale taky hodně mladejch. Ale na ty premiéry chodí ti co to chtěj vidět.. My jsme se teda do nich zařadili, ale není to prvoplánový motiv.. A k těm Mrštíkům.. já nevím, tam co slyším a občas jsme tam byli na té nové scéně, tak je to takový, že lidi mají ty muzikály rádi, já teda zrovna moc ne, já tonějak extra neprožívám. Ne že, tak jako , něco dobrýho vidět, proč ne, ale zrovna na tohle.. že bych to vyhledávala, jako jezděj do Prahy na muzikály, tak to mě nebere. Možná, že choděj lidi, který toto maj rádi, že to není ta opera, není to velký divadlo.

Jestli je to konkrétně typ, ono se to blbě popisuje, působí to hodně, že člověk nějak zaškatulkováá, ale spíš jestli z hlediska vzdělanosti nebo společenského postavení?

Já nevím, je fakt, že na ten Provázek je potřeba, aby člověk byl otevřenej tak jako hodně všemu, že jako i se nechal šokovat něčím, nebo zaskočit něčím.. něčím překvapit. Já myslím, že to je spíš v lidech, taková ochota si hrát, nebo bejt vystavenej situacím, ve kterých nevím, co mám dělat, jak se tvářit, nebo jestli to mám brát vážně .. rozumět vtipu... takový je tam taková nastavenost tam jít s tímdletím. Což teda nehrozí u klasického divadla nebo u Mrštíků, o velkým vůbec nemůžu mluvit.. tam to nehrozí.. je to takový spektakulární ty muzikály, takový výpravný.. možná, že jsou lidi,

který to rádi viděj.. nevím no.

Všimáte si když jdete do divadla, všimáte si reakcí publika?

No jo, jasně. Včera zrovna byla ukázka z čeho to bylo?.... z nějaké kultury s dvojkou. Já jsem to měla myslím z archívu stažený a bylo nějaký divadlo, teď nevím který pražský, kteří hráli tak, že seděli naproti sobě diváci a hereckej soubor a hráli jakoby v zrcadle a nebylo teď moc jasný, jestli to první, kdo dělá tu realitu a kdo dělá to zrcadlo jestli jsou herci nebo diváci.. dlouho jsem to nechápala, co to je.. vždycky někdo něco v té skupině začal teď to všichni zopakovali, teď naproti to zopakovali.. a s mám mužem jsme se na to koukali a ten říká, to už je moc, to už bych neudejchal..tak jsme se tomu řehtali, protože jsme říkali, jo to je vono. Hráli ještě na Provázku, kdy ta scéna byla speciální, kdy se to dalo tam udělat...ale to je taky takový . Jít tam do toho divadla a čekat, co bude, jestli budu na zemi nebo jestli mi dají něco do ruky, s čím budu hrát, nebo mě nechají úplně tápat v tom, vo čem to je nebo tam budu sedět jak Alenka v říši divů a nebudu ničemu rozumět. To ten muzikál je taková jistota, kdežto tady je takový moment toho...

A když sedíte přímo na tom představení, tak jestli vás ovlivňují reakce diváků?

Jo, já se ráda koukám, co to s lidma dělá ...taky ten Provázek to umožňuje, že často je ta scéna taková, že se lidi vidí, ta scéna je taková. Třeba sedí uprostřed.. jo to mě zajímá. A někdy mě to taky hodně baví, protože často je vidět, že tam někdo přišel a vůbec nevěděl, na co jde, tak jako teď je vidět, jak se rozhlíží, jestli ty lidi.... Jestli von je divnej nebo voni jsou divný. Děcka tam berou s sebou, což nevím jestli je úplně vono, ale třeba jak reagujou děcka, to mi přijde zajímavý. A taky kolikrát koukám, když mám možnost, na lidi našeho věku, tak si tak říkám, co jako nato....., jestli jsou to příbuzní ..

Máte pocit že to ovlivňuje váš zážitek z toho představení?

Jo, mně určitě. To je tam všechno dohromady. To tam je určitě. Jo, to je vono .. tam hraje všechno.

Navštěvujete ještě ty, ...jste říkala, že jste byla na nějakých jakoby mimodivadelních akcích toho Provázku ...

To scénický čtení potom v té sklepní scéně měli něco nějakou takovou ,takový improvizovaný takový jakoby mimodivadelní...

a ještě různý diskuse...

To jsme chodili po revoluci, to jsme chodili na ten Rozrazil. To ale pominulo.. ale teď už málo. Na ty doprovodný akce málo. Je fakt, že jestli někde je nějaká akce po městě nebo něco, tak jako se taky koukám.. ale nejen na ně, jdu se podívat na ostatní.

Jak se na to díváte, že to divadlo má ještě tuto potřebu? Jak to vnímáte?

No mě strašně se líbí, že oni se .. že se vyslovoval ten Provázek k něčemu, byť třeba takovou skrytou formou, tak to si myslím, to je možná ten duch toho divadla, to je možná ten koncept divadla.. nevěnovat se jenom hraní, ale věnovat se teda tomu dění okolo. Tam vždycky bývaly nějaký vernisáže, tam bylo vždycky něco k tomu, zvali si taky.. hrávala se tam třeba.. cimbálku jsme tam měli, takový neobvyklý pro divadlo Jako by to otvírali to divadlo pro lidi tím.. Myslím si , že to je takovej způsob propojit to divadlo s Brnem víc. A myslím si, že to je dobře, protože toto tam ..když tam byl ten Balák nebo kdo ještě všechno tam před ním byl, tak tohle tam vůbec nebylo, co by přesahovalo

A máte pocit že to funguje?

Já mám pocit, že jo. Že ten Provázek je fakt fenomén, to jako možná to nenví vopravdu jen divadlo, ale je to něco, co teda se v tom Brně děje.

Takže nějaká skupina kolem toho divadla, myslíte že existuje, jako nějaký fanclub?

Já myslím, že to jsou ti příznivci, nebo ti co jsou nakloněni tomu, nebo jsou tomu přístupni taky. Mně strašně by zajímalo, kolik lidí se ozve na podporu.... jo, jak jsou teď ty dotace, jak chtěj krátit zase. Tak jsem si říkala, kolik lidí se ozve? Kolik lidí se k tomu přidá. Překvapilo mě že hodně lidí už .. to jak se podepisovala ta petice, tu operu. ... Že hodně lidí už to podepsali, tak jsem si říkala. Kolik lidí je pro Provázek.. tak mně to tak zajímalo, jakýsi měřítko, jak to ta veřejnost se stará, nebo jak to poslouchá, co se děje, jak se vo to zajímá nebo stará nebo nestará.

Takže jste vyhledávala ty informace..?

No na to jsem se někde koukla.. . Kde jsem to sakryš viděla? Ne, o tom divadle to jsem četla v té

příloze brněnské, v těch novinách. A Provázek byl potom jsem se dívala... já jsem to podepisovala brzo, to bylo asi osm stovek bylo.. a potom jsem četla ty noviny a říkala jsem, je ti už maj tolik.. asi dvatisíce to bylo..třeba to Provázku pomůže.

Myslíte, že byste ochotná se i za to divadlo nějak postavit? Třeba jít na demonstraci?

Jo jo jo, za divadlo jo. Určitě jo. Já si myslím, že vlastně divadla byly jedny z mála, kde tedy občas něco tak jako v té době minulé prošlo. Nebo prošlo...kde lidi si hledali v tom, co potřebovali.. protože třeba v knížkách... to bylo tak centrálně řízený, co vycházelo, že tam to nepřicházelo v úvahu. Filmy byly tak cenzurovaný, že když občas někde něco uteklo, to byla spíš výjimka. Tak taky ne. Teď jako kde.?. o televizi vůbec nemluví, že jo. Takže já mám pocit, že to divadlo bylo jedno z mála míst, kde aspoň někdy něco, co se hrálo nebo způsob jakým se to hrálo, nebo se vytvořila atmosféra kolem toho. Někde říkali režiséři sami, že lidi reagovali na věci, který tam nebyly, jako že to tam prvoplánově, nebo nechtěli to tam takto. Takže to byla jedna z mála kulturních institucí, z této oblasti,...že ještě se tam něco udržovalo z toho povědomí národního nebo jak to nazvat. takovýho svobodného myšlení, co už nám zůstalo. Taky si myslím, že to není náhoda, že tu revoluci. V tom osmdesátýmdevátým.... že to byly právě divadla, který nesly takovou tu první vlnu toho.. takovýho oslovování lidí a mluvení za ně. Něco vyslovili, něco pojmenovali.

Jaký si myslíte že má postavení divadlo dnes ve společnosti?

Já myslím, že to je hrozně různý. To jsou asi různé typy divadel, různé scény. Tak z dálky koukám na to pražské Národní divadlo, to mně přijde takový smutný, ta historie kolem, když má člověk pocit, že to nějak pořád k ničemu není, že tam jsou frut nespokojení. Furt to sdružují a rozpouštějí. Myslím, že to je na dílčích divadlech, který asi dovedou dělat hodně. Že vím že v tom Hradci se chodilo do divadla vždycky, je tam ta tradice. Chodí se. Tamhle v Křenovicích u Brna, ať je v televizi co je... na amatéry. Na ochotníky lidi jdou. A je jedno jestli je seriál v televizi. Myslím, že to musí být něco, co je propojený s těma lidma, s tou komunitou dostupnou, která na ně chodí na několik těch divadel. Nebo určitý to divadlo. Takový způsob spojování, propojování, způsob jak komunita může žít nějakým způsobem, něco sdílet společně. Co už dnes sdílíte s lidma? Už ani doma ut televizi ne. Když si sednou k počítači část rodiny u notebooků, us vých telefonků I phonů I podů... už ani tam ne. V kině ne, tak trochu, ale tam v tom řevu neslyšíte ani co lidi druzí. Kdežto v tom divadle slyšíte, vnímáte, vidíte ty lidi. Takže to si myslí, že to divadlo to má pořád v sobě. Sdílení, soužití.

Vy když jdete do divadla, máte to spojeno s nějakou společenskou událostí? Třeba jestli byste popsala dejme tomu ten večer, nebo ten den když jdete do divadla?

Jo, to máme. Většinou si zajdem na skleničku, buď před tím nebo potom někdy si zajdeme na večeři. Jo.

A jak třeba dlouho.... jak dlouhá je příprava když jdete do divadla?

No už ne, za ty roky ani už moc ne. Víme že když jdeme, tak jen si řeknem v kolik.....ale už vnučky připravujeme,začínáme tak jako, to připravujeme, s něma děláme..... že si o tom povdáme, že půjdeme do Radosti. Teď se stalo, že dcera vzala dítě, které ještě nemělo tu přípravu na divadlo, něco přes tři má ten chlapeček. Šel poprvé a když se zhaslo, tak řekl - Já tady nebudu, tady je tma. A tak se rozeřval, že museli odejít a bylo po divadle. Tak jsem říkala, to je přesně ono, že divadlo potřebuje přípravu. Takže my už se nechystáme, ale většinou se docela těšíme. Někdy takový jako, že když má člověk, jo si koupí nadšeně lístky a když pak přijde ten den, tak si říká ..jéžiš, to bych radši zůstal doma.. tak to my nemáme. My jdeme rádi.

A chodíte třeba i opakovaně na to samý představení?

Ne, to už ne. To jen výjimečně. Byli jsme na Baladě pro banditu, protože jsem ještě vzala svoji sestru, která přijela z ciziny, tak jsme tam byli dvakrát, tak to vím právě, jak se to vyhrálo pěkně, jak to poč ase bylo jiný. Spíš jako náhodně. Třeba na Babičku jsme šli dvakrát.. to bylo nesmrtelný představení. To jsem seděla, to mi fakt tak teky slzy, jsem nevěděla jestli dojetím nebo smíchem..

Myslíte, že byste dokázala vystihnout vaše pocity po zhlédnutí dobrýho představení a třeba to porovnat, když vidíte špatný?

No, my už jsme tak daleko, že když to nejde, tak odejdeme klidně. O přestávce odejdeme. Ne teda z představení, to snad jsme ani neodešli, nebo možná někdy kdysi. Ale o přestávce klidně odejdeme.

My si s tím zase neděláme už těžkou hlavu a zas tak zvědaví jestli to bude tak špatný až do konce, nejsme, odejdeme Ale už se nám to dlouho nestalo. Už se nám to dlouho nestalo. A když se to povede, nebo když to dokopnem celý, tak říkám, že jsem taková načechná celá. Že mám pocit jako ..o povznesení.. jako říct o Provázku, že se potom člověk cítí povznesenější je někdy srandovní, protože to nejsou úplně ...prvoplánově.. ale taková celá ta atmosféra, celý to.. často taky to nasazení těch lidí, možná i ta ...v podstatě i nasazení těch diváků, protože to chce spolupráci, když se na tom člověk podílel, tím, že je ochoten to přijímat, nebo je ochoten se tomu smát nebo se tím nechat zasáhnout.. jo nám se kolikrát nechce domů, že kolikrát, někdy jdeme....i když je to proti našim zvyklostem, tak ještě jdeme na večeri. My už normálně nejíme takhle večer takhle pozdě..

Diskutujete o tom?

Jo, mluvíme o tom. Hodně o tom mluvíme. Já teda, jak jsme se tak v průběhu let... s přáteli.... Vidíme stejné věci....nebo.. tak vo mně říkají, že jsem hrozně kritik, že vždycky všechno zkritizuju, nechci jo.. ale mám na to svůj názor a většinou vidím věci, který ještě nebyly třeba vono, se mě zdá. A s mým mužem o tom mluvíme, o n tak jako někdy váhá někdy tak jako řekne dobrý a moc to nerozebírá. A potom strašně rádi to konfrontuju s tím, co píšou o tom divadle jiní. To říkám.. četls tam to vo tom divadle, tu recenzi, co si o tom myslíš.

Takže se vám stane, že polemizujete s tím kritikem?

Jo jo, já už taky ty kritiky znám, to se dívám kdo to psal.. aha. Ale někdy si říkám... jo taky mě to připadalo.

Takže vám to pomáhá k pochopení toho představení?

Já teda se tím nechci nechat ovlivňovat, já třeba to mám ve filmech, čtu ráda Spáčilovou, protože je vtipná. Mám ráda ty její recenze, ve smyslu, že se umí vyjadřovat a neobvykle popsat situace a musím říct, že často se s ní shodnu... ale musím říct, že mně v mnohým mluvívá z duše. Takže na ni dám. Ale takhle, aby vycházely pravidelně na divadla, na představení.. to teda není. Nebo nevím otom že by o těch brněnských někde bylo... nebo já jsem si to nenašla. takže já často jdu a dost často nevím na co. Ani to nepotřebuju vědět, když jdu na Provázek. A někdy tak jako jdu, že vím, že něco jsem o tom slyšela, někdo říkal, že se mu to líbilo, že to bylo pěkný.

Takže dáte na doporučení.

Jo, dám. Určitě dám.

Je něco, co vás třeba v poslední době na tom Provázku našťvalo?

Nebo nadchlo?

No mě nadchlo, já myslím, že už je to docela stará hra, ta Shakespearománie.

Shakespeare? ???(Tady nevím přesně název, je to špatně slyšet)

A to jsem jako.. já mám dojem, že už jsme to někdy viděli, že to dělal někdo jinej tehdy, já myslím, že se to hraje opakovaně, že je to obnovený. A to podle mě bylo úplně geniální, jak si tam vyhráli s tou lodičkou.(*opět špatná slyšitelnost*).. to byl teda Shakespeare v kostce a to mi přišlo tak srandovní... tak obrovitý dílo, co s tím dovedli udělat, tak to mě přišlo.. to jsem byla taková ...úplně z nich ..úplně nadšená. Jsem si říkala: Šmankote, kam oni na to choděj? To byl možná takový z té poslední doby. Pak vidím pořád takovou tu bílou labuť na tom trabantu, co měli teďka , jak dělali to Český moře loni nebo předloni... to vidím pořád ten obraz trabantu s tou bílou labutí... to bylo takový spojení šokující a neobvyklý, tak jako když se řekne Provázek tak poslední dobou vidím toleto,.. ten obraz, takovej vizuální zážitek. Já nevím jsou dílčí věci

Ale mně zajímají i tyhle konkrétní detaily.

Taky jsme viděli před časem, to už je delší dobu zpátky byl příběh. Já teda ... mně už teda ta paměť vypadává na ty tituly, na ty názvy, ale byl to příběh toho... Buriana ..poválečnej.... komika Buriana, který vlastně.. ten příběh, jak byl nařčený z kolaborace.. to bylo udělaný, hrál ho Bolek Polívka, bylo to udělaný jako hřiště na tenis a bylo to v kleci.. tak jako to si vzpomínám tuhle scénu, ve které se většina té hry se odehrála, nebo v mé vzpomínce se odehrála a to mně taky přišlo úžasný, to mi přišlo k tomu tématu mi přišlo jako úžasný nápad, takže .. tu síť ...tu scénu přes o pletivo se to celý sleduje.. tak jako takový věci...

Ale já už teda jako, že bych řekla že by mě divadlo měnilo, já nevím jestli bych si troufla říct, to

divadlo je součástí toho běžného divadla.

A máte pocit, že to divadlo může mít takovou sílu?

Já myslím, že jo .. já nevím jestli o sobě bych to takhle úplně řekla, ale může mít takovou sílu... protože někdy se to fakt teda dotkne takovejch věcí, který jsou v člověku skrytý nebo nepopsaný, nebo nevyjádřený, že se to může takovým jakoby zástupným.... Já teda si myslím, že tohle se může stát snadněji pomocí filmovýho příběhu, ve kterým je člověk s tím filmem víceméně jakoby sámtakovým.. na tom divadle mám dojem je pořád takový ..přece jenom .. pořád vnímám, že to je pódium, pořád vnímám, že to je ten konflikt z toho celýho, kde se to odehrává, že to je jen hra... Ten film si myslím, že může být někdy hodně silný a tam se může hodně provalit.

Že může být ten film o hodně silnější?

Že může být ten film o hodně silnější. Myslím, si přešece jenom to di vadlo l.. možná na ty vzdálenosti.. to pódium.. já nevím, pro mě to takhle je....

Máte vy nějakou otázku?

Je to zajímavý, čím se zabýváte, protože byla otázka, jestli divadlo vůbec přežije po revoluci.

Ona ta otázka byla, když přišel film.. to byla první vlna.. a máte pravdu, po revoluci mělo divadlo velký problém..

Ten první boom byl takovej nadšenej, ale pak jako, než se to chytilo.. ale teď já myslím, že lidi choděj do divadla.. já nemám tolik přehled, moc se o to tolik nestarám.

A sledujete třeba Hadivadlo?

No Hadivadlo sleduju spíš tak jenom si občas něco přečtu, ale pořád mám pocit, že to co dávají..nějak to není pro mě. Nějak se mi tam nechce. Byli jsme na něčem, byli jsmeještě když hráli na staré scéně.. byli jsme na Hvězdách na vrbě a byly výborný, na víc věcech jsme byli, ale to Hadivadlo bylo na mě už moc intelektuální.. už nesrozumitelný, ale v takovém jiným kontextu, ale víc než Provázek.. nějak je to jiný, to Hadivadlo. Hodně intelektuální, aspoň já to tak vidím.. nějak temně intelektuální. Ale možná je to jen dojem, ale koukám na to co hrají.. když jdu pasáží, tak se kolikrát kouknu, co tam mají vyvěšený .. zajímala mě ta Jana Plodková. To kvůli filmu, kde získala tu popularitu.. tu bych ráda viděla... ale třeba U Hitlerů v kuchyni... já nevím. Na Provázku bych se podívala, ale v Hadivadle....to se mi nechce. To Hadivadlo je třeba.. byli jsme

Vzpomněla na čem?

Já marně dumám, ale ..

Jako v poslední době?

Ne. Jak jsou v Alfě, tak jsme tam byli jen jednou. Ještě na staré scéně.. ale ty Hvězdy na vrbě byly dobrý, takový odlehčený.

Věk – 63

Vzdělání VŠ

důchodkyně

bydliště – Černá Pole

